

SOTSCRIPCIÓ

1 peasetta cada trimestre

Número solt, 15 céntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Joventut Nacionalista

FOC NOU

PERIÓDIC NACIONALISTA

Sortirà el segon i quart diumenge de cada mes i sempre que sigui convenient.

COMENTARI

L'ídol dels bons socialistes

Després de les proclames revolucionaries d'en Marcell Domingo, després de l'epopeia del «Príncep d'Asturies», després de tota una època de constància bèlica espiritual i de predicaments polimòrfics, ell s'ha constituït l'ídol i'l Verb dels socialistes que conviuen cincerament en el seu camp i no cerquen altra cosa que la satisfacció dels ideals fugint de les tuteles i curadories de certs vidors, que ells i un servidor abominem.

Per ço al meu «Comentari» que podria dir-se «Silueta d'en Marcell Domingo», ha contestat amb grata correcció i massa entusiasme el cap literari i periodístic dels castiços i ardorosos somniadors (Sarrocà) redactors de *Renovació*.

Jo ja sé que totes més afirmacions no poder satisfer de cap manera l'idolatria folla, que'l meu interlocutor sent per en Domingo, i que ell nega al principi de ses divagacions. La idolatria, i sols ella li fa dir al acabar aquelles, que: «ell tindrà al seu costat a «tots» els homes que volen moralitat política i son devots de la veritat; a «tots» aquells que tenen fam i sed de justícia; etc.»;..... posant-lo al nivell d'un deu; fent-lo acaparador de la veritat i de la ultra-moralitat; veient la salvació de la patria i la perfecció de la societat a ses mans; no acceptant, per a qui en té mantes, cap relliscada, cap equivocació, cap defecte..... refutant el concepte de criatura parlamentaria que jo atribuïa a qui s'atreveix a negar autoritat a don Antoni Maura, que ha promulgat el nombre de lleis en pro de l'obrere; a ell que no ha necessitat «mai» al trust de periòdics per a governar bé i degudament; a ell qu'ha amenaçat amb càstic inexorable el possible rebrot de les Juntes de Defensa militars enfonzant-les, aixís, definitivament.....

Si dir això al Sr. Maura no es una criatura, deu ésser una imbecilitat.

A'dhuc, de més consideracions es desprenia que en Marcell Domingo, degut al seu valer, era indigne d'utilitzar les armes baixes i tosques de l'obstrucció sistemàtica, en moments que tant inoportuna i tant improductiva podria ésser; i de seguir aixís li pronosticava'l fracàs i'l ridícol. Afortunadament aquella sortida de tino va ésser no res menys que un excés extemporani d'histerisme.

L'articulista aludia molt picarescament l'anada al ministeri dels homes de la «Lliga» i obominava del suposat abandó en que ha restat l'Assamblea de Parlamentaris per part d'ells. ¿Creu el Sr. Vegué que l'Assamblea i ses conseqüències (a no ésser indefinides) podrien realitzar, ni mitjanament, els ideals i'ls desitjos polítics i socials dels republicans i socialistes? ¿No havem quedat que no era altra cosa que una combinació de transaccions? ¿Haurien fet gaire bon paper els esquerrans servint a la Monarquia en calitat de Ministres, renunciant, encara que temporalment a ses conviccions? i sino ¿per qué l'anamenu com a arma de combat i no com a «credo» fervent? ¿Es que ens voleu fer creure que vosaltres i en Domingo acceptaríeu els seus acords a perpetuitat? No parlem tant de ço que vosaltres ja haveu escarnit mil voltes i siguem sincers i menys fanàtics; i permetim que li digui, Sr. Vegué, que si repartir-se'l botí es abandonar el despatx i la carrera i'ls assumptes del For per a formar govern una temporada i en ell acabar-s'hi de malmetre la salut ja delicada, en ares del patriotisme....., ¡ja li regalo el botí, Sr. Vegué!

Es molt clar que vosté i jo no podem convergir en eixa materia (i ja veu que en mes articles soc sincer i faig justícia al seu Verb), no podem convergir perquè vosté es un fanàtic i frenesiós adorador d'en Marcell Domingo i com jo no li tinc cap rancúnia ni cap odi i per lo tant cap interès en que vosté deixi de ser-ho, de- vem restar en la situació de contrincants polítics, no en la d'enemics, que aquesta paraula jo la tinc esborrada del diccionari en tots els conceptes.

EUDALD MASANA.

FILOSOFANT

Volia posar per títol a n'aqueixes ratlles «Necessitat de tenir i de defensar idees propies», però com sia que aqueix tema devem tractar-lo d'una manera abstracte, ens havem amparat amb ço que permet les més grans abstraccions: la Filosofia.

Anant pe'l mon, trobareu homes de totes menes, però de'ls que'n trobareu menys seran d'aquells que l'ideal que tenen se l'han forjat ells, per son propi estudi, per sa experiència, que no l'han pres com els demés els l'han donat, sine que de son cor n'ha nascut un, i aquex, al pendrer forma, comprenent que ell sol no té força, ha procurat acoplar-se en aquells que'ls altres homes proclamaven, més a fins, però conservant sempre l'independència a que l'hi dona dret l'haver nascut per sí sol.

Sí, en trobaríem molt pocs d'homes que poguessin dir: jo penso aixís i aixís en política, en religió, en economia, en problemes socials, per que aixís els entenc després d'haver-los estudiat. no soc lliberal o catòlic per que ho eren mos passats, no soc proteccionista o lliurecambista per mos interessos, no soc socialista per creure en ses doctrines; soc lo que soc en eixes matèries per que mon interior, aqueix jo que tots portem a dintre m'ho ha dictat aixís, després de considerar els extrems d'idees contraposades.

Son pocs els homes aixís, i no obstant, fora d'una necessitat grandíssima que tothom pensés, no obeint a influències de fora, sino a la seva vida interior.

Aixó no fora de cap manera un destorb per que l'humanitat s'entengués, no, per que si a fons estudiem totes les idees veurem que les diferències existents entre elles es més de forma que de fons; ademés, sempre els homes, siga per viure en un mateix ambient, per comunitat d'interessos, per igualtat d'educació, entre varis d'ells s'hi troba molta semblança en les idees nascudes de son sí.

Al aplegar-se eixis idees que s'assemblen, es reformen, s'afinen i tendeixen cada cop més a fer un ideal perfecte, el qual portaran sa contribució tots els homes que tinguin idees propies, que trobant-se aprop d'aquell ideal s'acoplaran en ell, no per esser ni per creure el millor, sino per que es el que més s'afina amb les seves, bó i conservant respecte els altres adeptes, diversitats molt grans d'opinió sobre lo que no comprén aquell ideal i a voltes en aqueix i tot.

Una mostra d'aixó la trobem ben palesa en el Nacionalisme. Sense sortir del Estat espanyol, trobem mostres ben diferents de nacionalisme (idea inexpressada encare, però que's sent arreu),

però totes coincideixen en son fons en lluites per la llibertat dels pobles, i eix fons es lo que forma l'ànima; el nirvi de nostre ideal que com oli sobre l'aigua es va estenent arreu i al que s'apleguen cada dia homes amb idees propies que restaven adormides per no trobar forma d'expressió.

¿Qué hi vol dir que entre gallegos, vascos i catalans hi haigi un mon de diferència en les costums, en el caràcter, en el parlar, en la historia, etcétera? podrien no tenir res de comú en el mon de lo material, podrien tenir interessos contraposats, el fet del ideal fora el mateix que un ideal no es altre cosa que una coincidència de molts en creure una cosa bella i bona, sent format son nucli per aquells homes, homes d'idees propies que avans de veurel, avans d'aprendrel, ja l'havien sentit.

Per aixó veureu com en la gran comunitat nacionalista no hi ha aquelles lluites interiors, lluites baixes i innobles entre homes que diuen professar els mateixos ideals, tots lluitem per la causa comú i en nom d'ella, mai per fer ressaltar nostre personalitat sobre el conjunt homogeni que entre tots formem.

I es per que l'immensa majoria de nosaltres no aprenquem en llibres ni en discursos els ideals que sustentem sino que'ns els mostrarà la vida, la nostra ànima que en son ambient s'hi assadolla del amor a Catalunya i als altres pobles esclaus, no essent el mot «Nacionalisme», més la seva forma d'expressió.

Parlem per experiència, tot home al parlar d'un assumpte, per frèvol que aquets siga ha de procurar portar a discussió, si aquesta sorgeix, una opinió ben seva, una idea inédita suggerida per la seva manera d'apreciar alló que's discuteixi; i aquell home podrà anar errat i si aixís ho comprén, rectificarà i adaptarà a les mides que la discussió haigi mostrat més justes, l'opinió que ell hi portà.

Si havem lograt nostre propòsit de demostrar lo necessari de les idees propies, es inútil parlar de que aquestes deuen esser defensades.

Posat en aqueix terreny, un home defensa alló que es ben seu, que ell ha creat, i en eixa lluita hi posarà tota sa voluntat, tota sa força, quina fé i voluntat son necessaries a tot home que vulgui vencer en les lluites de la vida. Al defensar idees propies l'home troba a cada moment arguments nous, suggerits per alló que es tota la seva vida espiritual i que defensa amb tot el braó de la seva ànima.

Si topa amb un adversari més fort, per sa preparació o per son talent, recularà, però sol, momentàniament, i un cop refet, tornarà a la palestra, i aixís una i altre volta, incansable sempre en una lluita entaulada ont s'hi debat lo seu

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. — DESCOMPTE DE LLETRES. — CHECS. — PAGO DE CUPONS. — COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Riçoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers

espirit, aquell forjarà en son cervell fins trobar en elles arguments que l'hi fassin saborejar la victòria que sens dupte trobarà si té lo que havem dit: idees ben seves, voluntat i fé.

No pretenc haver dir res nou, ni molt substàncies, però amics no veieu en lo que vos dic l'origen de les primeres glories del catalanisme, que, avui per sort, tots comensem a fruit?

JOAN CARRERAS.

TEATRALS

CENTRE CATÓLIC.—Tal com varem anunciar se celebrà en aquest teatre, el primer festival a benefici de la senyera per l'«Orfeó Granolleri», organitzat per l'«Agrupació Artística» i «Joventut Alhambrina».

Poden estar satisfets els organitzadors de la festa per l'acolliment que per part del públic se'ls dispensà, que a dir la veritat podem assegurar que el saló estava plé a vessar, aplaudint amb gust tots el nombres del programa.

Mereix especial menció la esplèndida interpretació que fou objecte la formosa sarsuela *Cansó trista*, del Rnt. D. Josep Muset, vingut expressament per a dirigir-la, lo qual va fer pogués recullir personalment els aplausos amb que fou obsequiada la seva obra, lo mateix que quants prengueren part a la festa.

CASSINO DE GRANOLLERS.—Per fi pogué representarse en aquesta casa, el darrer dimars, l'esplèndida producció del Reverent D. Antoni Rey Soto, *Amor que vence al amor*, després de vèncer les dificultats que impediren posarla en escena el diumenge dia 28 d'Abril, tal com s'havia anunciat.

Poques vegades haviam vist el teatre d'aquesta societat tant brillant, lo que confirma l'espectació per a coneixer aquesta formosa producció, augmentant-se al fer se públic que D. Jaume Bo-

rràs era encarregat junt amb la seva companyia de representarla.

L'obra, com no podia esser de menys va agradar de debó, contribuint-hi notablement el treball dels artistes, encare que el Sr. Borràs, declamant vers, no'ns acaba d'agradar.

Ens abstenim de fer cap comentari sobre aquesta obra, tota vegada que no podriem dir altre cosa que repetir lo que en digueren a son estreno els periòdics de la capital, i no esser de pas, aquesta, la missió que té confiada la nostra publicació.

Va tancar la vetlla amb la formosa comedia d'en Rusiñol, *La casa de l'art*, que va esser molt celebrada per el distingit públic, escoltant-se amb franca rialla les diferents frasses festives de que està rublerta l'obra.

Poden estar satisfets els artistes, ja que escoltaren molts aplausos.

Fou una d'aquelles vetlles tant delicioses, que els socis es retiren del teatre amb verdadera recant-sa.

VOLANDERES

BREST-LITOVSKI

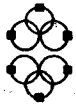
De Sarajevo ha sortit la claror sinistre i provocadora del incendi formidable. Una guspira fatal amenaça engullir la terra i arborar-la, talment com si fós abillada amb negre i fatidic mantell de pólvora.—La pólvora, es el més poderós i el més simbòlic instrument de la guerra, doncs es negre i inflamable com les passions de la humanitat.—

A Brest-Litovski va fer-hi aparició una llum radiant i aconhortadora, com si volgués eixir l'Arc de Sant Martí, d'entre la superfície blanca pel ropatje de la neu immaculada.

La claror de Brest-Litovski, ha il·luminat la tragedia per fer-la més esgarriosa i irreparable.

NYAPAS.

SABO

BARANGÉ

Barcelona, Granollers, Girona

NOTICIARI

A fi de cubrir les vacants de President i Vocal primer del Comité Directiu de la nostra «Joventut Nacionalista», motivades la primera, per dimissió del Sr. Parera i la segona, per defunció del Sr. Palaus (q. a. c. s.), se reüní aquesta patriòtica entitat en Assamblea general extraordinària el dia 28 del prop-passat Abril, i després de designar els socis que havien d'ocupar els esmentats càrrecs, s'elegí seguidament el Secretari, tota vegada que per passar el Sr. Comas a la Presidència, quedava vacant, i a continuació el de Tresorer per destinar-se el Sr. Torrents que'l desempenyava, a Secretaria, quedant en conseqüència el Consell Directiu compost amb la següent forma:

President, D. Josep Comas.

Vis-president, D. Artur Gasset.

Tresorer, D. Josep Quincoces.

Vocal primer, D. Francisco Serra.

» segón, D. Alfred Baró.

» tercer, D. Martí Raich.

Secretari, D. Jacint Torrents.

En la darrera sessió de l'Ajuntament de nostra vila varem tenir el goig de presenciar un bell debat glorificant a D. Enric Prat de la Riba (q. a. c. s.), motivat per una comunicació que la «Joventut Nacionalista» va endressar a la corporació municipal demanant se perpetués la memòria del qui fou primer President de la Mancomunitat, dedicant-li un carrer de la vila per a portar el seu nom.

Una vegada llegida en Consistori la comunicació de referència (que en el pròxim nombre publicarem), prengué la paraula el Sr. Coma, fent un bell parlament ensalsant la figura del Sr. Prat de la Riba i posant de relleu els dots que l'adornaven tot i estudiant la seva obra política i cultural, pregant que al tenir-se en comp-

te la proposició de la «Joventut Nacionalista», se procurés escollir un carrer que correspongués a la persona i mèrits del gran patrici.

El Sr. Serra s'adherí en tot a les manifestacions del Sr. Coma, per creure que l'Ajuntament tant sols farà un acte de justícia al acordar lo que's sollicita.

El Sr. Torras s'hi associà aixís mateix, demanant passés la petició a la Comissió de Foment per a que informés sobre el particular.

Resumí el Sr. President, D. Joan Montaña, dient que encare que's trojava distanciat en política amb el Sr. Prat, no deixava de reconèixer l'importància de la nova obra, particularment en l'ordre cultural, associant-se amb goig a la petició de la «Joventut Nacionalista», acordant-se acte seguit passés a la Comissió de Foment per a informe.

Ens abstenim de fer cap comentari sobre el particular, deixant-ho per a el nombre pròxim, ja que'ns manca materialment espai.

A proposta del Sr. Coma i agafant peu amb la nostra petició, s'acordà una proposició per a honorar degudament la memòria del Sr. Espí, qui fou mestre en nostra vila de segona ensenyansa, dedicant en tal motiu un pietós recort a tant bon granollerí.

Celebrem de veres, encare que indirectament, haver estat els promotors de semblant acort.

Desde el nombre pròxim destinarem una secció de nostre periòdic destinada exclusivament a l'sport, tota vegada que veiem amb goig se va desenvolupant d'una manera ben sensible en nostra vila aquestes manifestacions culturals.

La secció ciclista del nou Camp de Sports, te organitzada per a el dia 26 del corrent, una ex-

FERRAN PALAU, s. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «London County & Westminster & Parr's Bank Ld.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Maig

Operacions de Banca de totes classes.—Negociació y cobro de efectes de comers.—Emissió de checs.—Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

cursió a Mataró a fi de pendre part a la «Festa del Pedal» que anyalment se celebra en lloc diferent.

El *Butlletí Oficial* de la província del dia 29 del darrer Abril, publica circular del Ministeri de Gracia i Justícia, disposant que'ls Srs. Presidents de les Audiències consultin als Jutges municipals sobre el nombre de Llibres de Família que necessiten a la seva respectiva població, en compliment de lo que mana la Llei del 15 de Novembre de 1915, sobre l'implantació del Llibre de referencia. Ja era hora que després de tant temps se fés algo per a posar a la pràctica semblant millora, ja que creiem serà de gran utilitat per a les famílies.

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, aprovà un projecte per a la desviació de la carretera de Mongat a nostra vila a fi de suprimir per un pas superior el pas a nivell que hi ha en el kilòmetre 13 de dita carretera, conegut vulgarment per la guillotina de Palou. Fora de desitjar se resolgués prompte semblant millora.

L'Associació Excursionista «Avant» de Barcelona, efectuarà els dies 19 i 20 del corrent, una excursió a Balenyà, Viladrau, Sant Marçal, Santa Fé, Pic de Morón i Gualba. Els excursionistes vilatants que hi desitjin pendre part, se tindran d'agregar a la comitiva al pas del primer tren de la vía del Nort.

Avui se celebrarà en la Societat «L'Alhambra» el segon festival Pro-Senyera de l'«Orfeó Granollerí», fent-se, al acabar la primera part del programa, el sorteig de quatre valiosos regals, fets esclussivament per a aquest fi, per el «Centre Catòlic», «L'Alhambra», «Joventut Na-

cionalista» i establiment «Les Novetats», propietat del nostre estimat company Sr. Quincoces.

Està composta la primera part, en literaria i musical, en la que hi prenen part el Srs. Daví, Solsona, Gurri (F.), Pineda, Gurri (E.), el mestre de l'«Orfeó» D. Martí Llobet i l'orquestra «La Catalana».

En la segona part es posarà en escena per la «Joventut Alhambrina» i «Agrupació Artística», sota la direcció del Sr. Boix, el cuadro dramàtic *Lo Vectigal de la Carn* i la xistosa sarsuela *Los Reclutas*.

Per el programa que acabem de datallar, no es temerari assegurar una concurrència escullida i nombrosa.

Amb un atent B. L. M. ens remet el Sr. Alcalde un estat dels ingressos i gastos efectuats per nostre Ajuntament. Al agrair l'atenció, prometem estudiar-los.

L'aprofitat alumne de l'Escola Municipal de Música de Barcelona, el nostre volgut amic en Esteve Clot, ha donat davant del Director de l'esmentat Centre, una audició de violoncel, executant amb acompanyament de piano, una difícil composició del mestre Morera, siguent molt elogiada per el competent auditori la tasca de nostre compatrici.

Rebi nostra enhorabona.

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la cantitat de 38294'24 pessetes i ha pagat per a reintegros 25085'68 pessetes, havent overt 10 llibretes noves.

“FOC NOU” se ven a casa de Feliu Estaper,

GLOSES

A un parlament d'En Joan Santamaria

III

L'EXCURSIONISTA

Quina idea tens formada tú, llegidor meu, del excursionista? Acás el consideres com un andari laboriós que s'ha imposat una missió sense més transcendència que la d'un caminar foll i esbojarrat i que, trescant per les muntanyes més aspres i sorrudes, no sent altre deria ni el guia altre fi que'l d'assollir el cingle més alterós que desde la plana havia ovirat, i apres, amb postura triomfanta, redreçar-si com en un pedestal d'atleta que pregona la seva resistència física? ¡Potser al parlar d'ell, ho fas amb irònic somriurer i olímpicament li dius maniàtic!

Foragita aital opinió que's la més erronia i injusta que podies formar-te del excursionista, del bon excursionista, car a aquest volem nosaltres referir-nos.

El bon excursionista es segurament el representant més genuí, del artista *sui generis* de qui avans parlavem. Ell, se sent enamorat d'una obra, la més portentosa, la més gran i maravellosa, doncs es mare de totes les maravelles: la terra.

Quan exàtic i embadalit la contempla amb enamorada i beatífica admiració, reb d'ella una carícia d'infinít que li abrusa l'esprit. Es aleshores que l'excursionista sent l'amor de la terra, un amor sublim, puríssim i majestàtic i exempt de humanes imperfeccions ja que's frueix més plenament quan més deslligat se troba l'home de la feixuga còrpora; es un amor quelcom mirífic, immaterial i perfecte i que no pot sentir tribulacions ni gelosies, més si té espumes i voluptats indefinibles: la voluptat de lo immens.

Parlant de la terra diu En Santamaria, que «l'hem d'estimar, com estimem a la promesa, a la esposa i a la mare, perquè ella es promesa, esposa i mare a la vegada», bell concepte per cert, que expressa molt bé i que justifica el culte del excursionista vers la terra.

En sent la primavera, veureu-la bellament engalanada i enflocada a manera de jovincella hermosa i gentil. Oiu-la llevors, tota ella es un càntic d'amor: l'aigua, els aucells, les flors, la lluisor del cel, els colors de la terra... tot, tot en ella ens parla el dolç llenguatge del amor.

Repareu amb el caminant que, las i retut de cansament se deixa caure en la verda catifa d'herba que li ofereix bla coixí; tal volta sent fret, i, una alenada de sol móbit l'acarona com manyaga de tendre i amantíssima esposa...

I, no el sents tú, l'amor de la mare terra? Ella es mare per excelència, mare que'ns nodreix amb els seus pits ubèrrims i que'ns estima amb aquella intensitat i constància privatives del amor de mare. No ens abandona ni després de la mort, doncs, quan tothom ens ha deixat, ella ens recull i ens serva en llurs entranyes com a símbol de suprema maternitat.

Acás llevors, descontenta del amor paupèrrim que li havem donat, ens feconda de nou per a fer-nos reeixir en el regne de la veritat.

FRANCISCO GLANADELL.

¡ESGLAI!

(Continuació)

sobre d'ell i per ço tenia por i hauria volgut fugir, pero no podia, intentava cridar demanant aussili, més la veu se li ofegava a la gorja... Estava esglaiat, se sentia correr per les venes una fredor estranya i veia regalimar per el seu rostre grosses gotes de suor, d'una suor de mort, geladal... I en aquells moments justament, li vingué a la memoria aquella superstició tan coneguda de que de la corda d'un penjat se'n pagaven dotzenes d'unses perquè ella portava la Sort, tota mena de riqueses, de plaers...

¡Oh, quant amarc record que més horrorosa feu aquella lluita fatídica sostinguda per l'hom que durant tota sa vida l'havia corregut agermanat amb la malestrugança i el més supersticiós de tota la gent d'aquella encontradal.

I es revolcava furiós i se moçegava els llavis i s'arrencava els cabells brjament al veure que quasi a ses mans mateixes tenia la Sort que tant havia cercada en devades tots els dies, pero que l'esglai, l'horror se n'havia apoderat d'ell i que no podia ni tan sols aixecar-se d'aquell terrer abrupte i que semblava el tinguessin enganxat les arrels dels arbres. I la lluita aqueixa d'en Jaume amb l'esglai durá una o dues i més vegades, sortint victoriós aquest cada volta que aquell supersticiós, que l'home que tans alarits de valentia havia fet, gosava aixecar-se per anar a deslligar al penjat i per a quedar-se amb la corda que per dret de bruixeria era la corda de la boja Fortuna.

Més—¡prou!—es digué en Jaume amb veu cavernosa i s'aixecá després d'una extremitat esfereidora com qui es lliura—rompent-lo—del grillot empresonador. Es redreçá, i devorant amb els ulls la corda de la qual en penjava la victima, feu un salt, com una fera s'enfilá al arbre i deslligá follament amb ses grapes el dogal i... el cadávre caigué rápidament, produint al donar contra aquell tan abrupte sol una remor d'ossamenta que fins en Jaume, corprés, tingué d'aguantar-se per no caure de dalt del arbre.

El brancám, movent-se, semblava que tremolés esgarrifat!

MIQUEL JUANOLA.

(Seguirá.)

BAR «LA BOHEMIA»

a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TEXDA DE COMESTIBLES, TOCINERIA I PESCA SALADA

— DE —

SANTIAGO ALVAREZ

ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES

Per cada compra s'entregarà al client un tikel del import de la mateixa, canviant-se per un útil regal al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS

GRAN FABRICA DE GALLETES «IMPERIVM»

— DE —

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78

BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESpanyA

ESPECIALITAT EN «GAUFRETTES» I GALLETA-NEULA «IMPERIAL»

¿HA PROVAT V. L'ANÍS BAGES?

PROVI'L, ES EL MELLOR

FABRICANT: FILL DE R. CURA

Fàbrica a Sant Fruetuós de Bages

Despetx i magatzems a Manresa

Sueursal a Vich i a Sabadell

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelai, 34, 1.º, 2.ª - BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfeccionat i en la confecció acurada

ACADEMIA DE TALL PARISIÉN
SISTEMA LARAUZA

BAIX LA DIRECCIÓ DE LA PROFESSORA

Assumpció Romagueras

CONFECCIÓ EN ROBA BLANCA

Carrer Ricoma, 64. - Granollers

Classes a hores convingudes, dematí, tarde i vespre

ES TALLEN PATRONS

ACADEMIA DE TALL

(SISTEMA MARTÍ)

baix la direcció de

RAFELA TORRENTS**CONFECCIONS EN COLOR, BLANC
I COTILLES**

Classes de 9 matí a 9 vespre

A. Clavé, 30, pis 2.^{on}. - Granollers**XOCOLATES
PUCHADES**Son els millors : : Demanis a totes les bones
pastisseries i en la confiteria**ENRIC PUCHADES**

PLAÇA MAJOR, 18

GRANOLLERS**Manel Esquius Anguera****METJE**ha traslladat son con-
sultori i domicili al**Carrer d'en Prim, n.º 3**☉ **TELEFON 131** ☉**PLANCHAT ALEMANY****PER A COLLS I PUNYS**

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18

☼ **GRANOLLERS** ☼**R. MARTINEZ & C.^a****RAMBLA DE LES FLORS, 33****EXPORTACIÓ I IMPORTACIÓ****FLETAMENT DE VAIXELLS**Motors marins, auto-mòvils FORD, màquines elèctriques per a
planchar HOFF-MAN.Grand stok de màquines d'escriurer UNDERWOOD, últim model
d'importació directe.**REPRESENTANTS PER A CATALUNYA**

DE LA CASA

JOAN GRANADOS I FILL

de Xereç de la Frontera,

culliters i magatzemistes de vins sel-lectes